

denne ikke i Genhold til foranstaaende § 11 selv har udført det første Anlæg, ere berettigede til at paasee, at dette i enhver Henseende udføres forsvarligt, samt imod Erstatning for den Byrde, denne Vedligeholdelse kan antages at medføre. Under Vedligeholdelsen er ikke indbefattet Redlægning af nye Rør, hvilken den, til hvis Nytte Anlægget skeer, er pligtig til selv at bekoste, medmindre derom er truffet anden Overenskomst.

Ved Erstatningens Fastsettelse har Landvæsenetscommissionen at tage Hensyn til, om og hvorvidt Vedligeholdelsesbyrden opveies ved Fordelen af at faae et Stykke Jord affsvet uden Beføstning, samt om hvorvidt den Erstatning, der nu gives for et aabent Vandløb, kan bortfalde eller nedsættes, naar den, til hvis udelukkende Fordeel dette er anlagt, benytter det til derigjennem at føre sine Rør, og saaledes tildækker det tidligere aabne Løb.

§ 13.

Forene flere Ciere eller Brugere af Jord sig om at affve efter en fælles Plan, og Saadant af Amtsraadet eller Kjøbstadens Communalbestyrelse efter Stedets Undersøgelse findes hensigtsmæssigt, kan Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne skjønes at tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengeløb dertil bevilges ved Finansloven, ved en i disse Forhold kyndig Mand, efter Forhandling med de i Afsvøningen Interesserede, lade lægge en Plan til hele Arbeidets fuldstændige Udførelse. Af denne Plan, der ledsages baade af Kaart og udførlig Beregning over Beføstningerne, kunne de, som ønske det, inden Udløbet af et Aar erholde Gjenpartier for hver enkelt Lod imod en af Indenrigsministeriet nærmere fastsat billig Betaling; efter Aarets Udlob forhøies Betalingen til det Dobbelte.

Om Blands Afbenyttelse.

§ 14.

Vil en eller flere Grundeiere benytte Vandet til deres Jorder grændsende Vandløb

til dermed at frugtbargjøre deres Ager eller Eng, men dert see sig hindrede af de i Anordningen 29de Juli 1846 § 59 nævnte Hensyn, som det ikke har været muligt at hæve ved mindelig Overenskomst i Genhold til Anordningens § 62 eller ved at benytte Syndmændene (sfr. § 53), skulle de have Afgang til at see disse fjernede og Forholdet ordnet ved Amtsraadets Mellemkomst. Naar dette under Jagttagelse af den i Anordningen § 64 foreskrevne Fremgangsmaade og navnlig ved Tilfaldelse af Landvæsenetscommissionen forsværes har forsøgt at tilveiebringe Forlig imellem de Stridende, har Landvæsenetscommissionen, under fornødent Hensyn til, at Fordring paa Blandets Afledning i Almindelighed bør have Fortrin for Fordring paa Afbenyttelse, ved sin Kjendelse at afgjøre, om det tilsigtede Anlæg medfører saa store landoeconomiske Fordele, at det bør nyde Fremme, uanset den Stade, derved forvoldes. Kjendelsen kan appelleres, og gaaer den endelige Kjendelse ud paa, at Anlægget ikke bør nyde Fremme, har Sagen dermed sit Forblivende.

I modsat Fald fremmes Sagens Afgjorelse efter følgende Regler:

1. Forsaavidt de imod Anlægget reiste Indsigelser grunde sig paa de i Anordningens § 59, 2 og 3, nævnte Hensyn, har Landvæsenetscommissionen ved sin Kjendelse at afgjøre Forholdet imellem alle Paagjældende om Benyttelsens Omfang og den mulige Stadeserstatning, samt at fastsætte, i hvilket Forhold og efter hvilke Regler Blandet kan afbenyttes af alle de Grundeiere, hvis Jorder grændse til Vandløbet, og som ønske deraf at drage Fordeel. (sfr. Anordn. 29de Juli 1846 § 66).

2. Forsaavidt de imod Anlægget reiste Indsigelser ere begrundede ved en af anden Mand erhvervet særlig Ret til Blandets Afbenyttelse, men det dog af Landvæsenetscommissionen skjønes, at der enten i Almindelighed, eller dog til visse Tider af Aaret er en større Overflodighed af Vand,